

Statens Udbytte af sine Jernbaner anvender til nye Anlæg, hvad vi efter vor høiere Retfærdighedsfølelse finde retfærdigt og passende, og naar vi da mærke, at det gaar, og naar det økonomiske Krav paa Besøffningen lettes, gaa vi videre." Mig forekommer det at være en for stor Mundfuld, disse mange Jernbaner, der ere „meget paatrængende“ allesammen. Blandt de enkelte Baner er der to, som ere gamle Bekjendte for mig, nemlig a., fra Struer Station til Odde-sund, og f., fra Skive Station til Gylngøre, om end for den sidste Vedkommende ikke i det Omfang og i den Forstand, hvori den foreligger. Jeg erindrer, at vi for mange Aar tilbage i et tidligere Ministeriums Tid havde Spørgsmaal om Thisted Amts Forlyning med Jernbaner for her, og da var jeg saa driftig at sige: Begynd at række Thisted Amt, som er stedmøderlig behandlet, en Gaand; viis denne Gaand til den anden Side af Odde-sund ved at anlægge for Statens Regning og ubetinget for Statens Regning en Bane fra Struer til Odde-sund; lad os forbedre Overfællingsforholdene saaledes, at naar de komme derned med deres Kreaturer og Ost — Thyboosten skal jo nu være god — kunne de faae det Altsammen besørget pr. Jernbane og lad os skaffe det Selskab, som er paa Verde med at faae en Sallingbane — jeg veed forresten ikke, hvor det Selskab siden er blevet af — Denne Bane, saa at vi altsaa ogsaa paa dette Punkt række Thisted Amt en Gaand; ere vi da først færdige dermed, kunne vi mulig gaa videre. Det var allerede en god Begyndelse, jeg saaledes tog Ordet for, men det fandt ikke Gjensklang; det fandt maaske til Dels Gjensklang hos det ærede Medlem fra Bestervig (Bagger), men ellers ikke. Man vilde, forekommer det mig, absolut have Thisted Amt pumpet paa samme Maade, som man har pumpet Kommunerne mellem Grenaa og Randers og Aarhus. Jeg var den Gang meget bestemt mod den Slags Udpumpninger, og jeg er vis paa, at, hvor vrige Thisted Amtsraad og Regjeringer end vare for at faae disse Penge ud af Amtet, vilde de dog være komne til hurtigt at fortryde det, thi Banen vilde aldrig i sine Dage være kommen til at forrente sig. Man vilde imidlertid ikke den Gang følge mit Raad; men havde man fulgt det og taget Noget, i Stedet for at Regjeringer vilde have Alt eller Intet, saa havde vi utvivlsomt allerede for flere Aar siden havt Banen a og muligvis Banen f, og saa kunde vi mulig have set paa, hvad Banen Thisted—Odde-sund skulde have at betyde. Hvad nu det berømte b angaar, da tør jeg ikke for Diebliffet komme ind i denne Høvsere, thi lige saa mange Valgkræbse og Sogne, og lige saa mange Interesser, der er med Hensyn til Høvselskabet, lige saa mange Onsker er der med Hensyn til denne Bane, saa den vil vist svinge rundt mange Gange, hvis disse Onsker faae Lov til at raade, inden den

naaer et Udmundingspunkt paa et eller andet Sted i Vestbanen eller i Ederbanen; men i Tillid til den høie Retfærdighedsfølelse, der vil komme efter denne Forhandling, kunne vi jo afvente Resultatet. Der er saa de to Baner paa Fyn: d og e. Jeg veed ikke, om det er rigtigt, naar jeg siger, at vor økonomiske Stilling er en saadan, at vi ikke skulde give unyttige Penge ud. Dermed mener jeg ganske vist ikke, at vi helt skulde standse og Intet gjøre; tværtimod kan det netop i saadanne Lider være forstændigt at gaa fremad for at skaffe Liv i Samferdsjelen. Nu skal det være Alvor med disse Baner, hører jeg — det er rigtignok sagt mange Gange før, uden at det er blevet til Noget —, men jeg vil da spørge Alle dem, der ere interesserede i Sagen, om ikke denne Strimmel Land i Fyn, der ligger vest for Banen Odense—Svendborg og Syd for Banen Odense—Strib, vilde i Henseende til Jernbaner være overordentlig begunstiget i Forhold til andre Dele af Landet, dersom den fik en Bane paa en lille Strækning fra Statsbanen til Alsens og en anden Bane fra Ringe til Faaborg, altsaa nogle enkelte Mil — om da ikke denne Strimmel Land, siger jeg, med sine Havne Middelfart, Alsens, Faaborg og Svendborg og med Banen tværs igjennem Fyn vilde være saaledes hjulpen, at neppe noget andet Sted, ikke en Gang Langeland, vilde være saa godt forsynet med Samferdselsmidler. Hvis nu den Betragtning er rigtig — jeg hensætter den blot — spørger jeg, om det ikke er nogle flere Mil, man vil komme til at anlægge, naar man gaar fra Tommerup til Alsens og ligeledes fra Tommerup over Nørrebroby til Faaborg. Have vi Raad til at lade to Baner som fra Odense til Svendborg og fra Faaborg til Tommerup løbe paa en saadan Strækning, om ikke parallel, saa dog i meget kort Afstand fra hinanden? Have vi Raad til det, og er det en fornuftig Anvendelse af Samfundets Midler? Jeg betvivler i allerhøjeste Grad, at det er rigtigt. Nu siger man, at Staten kommer ikke til at betale det Hele. Ja, det er igjen et Spørgsmaal, som vi komme ind paa, naar vi skulde tale om Lovforlagets § 5, idet vi komme ind paa det Spørgsmaal, om f. Ex. Faaborg—Tommerup Banen skal betales med 89,000 Kr. pr. Banemil af Amtene. Hvad Ret have vi dertil? Det skal være særlig begrundet, naar vi paalægge de forskjellige Kommuner i disse Amtet, som vilde komme til at tage Del deri, at udrede disse Udgifter, som maaske kunne beløbe sig til betydelig Mere end Udgifterne til Banen fra Ringe til Faaborg. Jeg kan ikke her angive det Tal, som det dreier sig om, thi dertil har jeg ikke samlet Materiale. Jeg hensætter det blot og skal ikke komme dybere ind derpaa. Jeg antager, at man ikke vil tage nogen som helst Notice af, hvad jeg siger, men siges skal det alligevel. Jeg er altsaa af den Mening, at, gif man bort fra alle „Lil-min-Dør-Spørgsmaal“ og holdt